

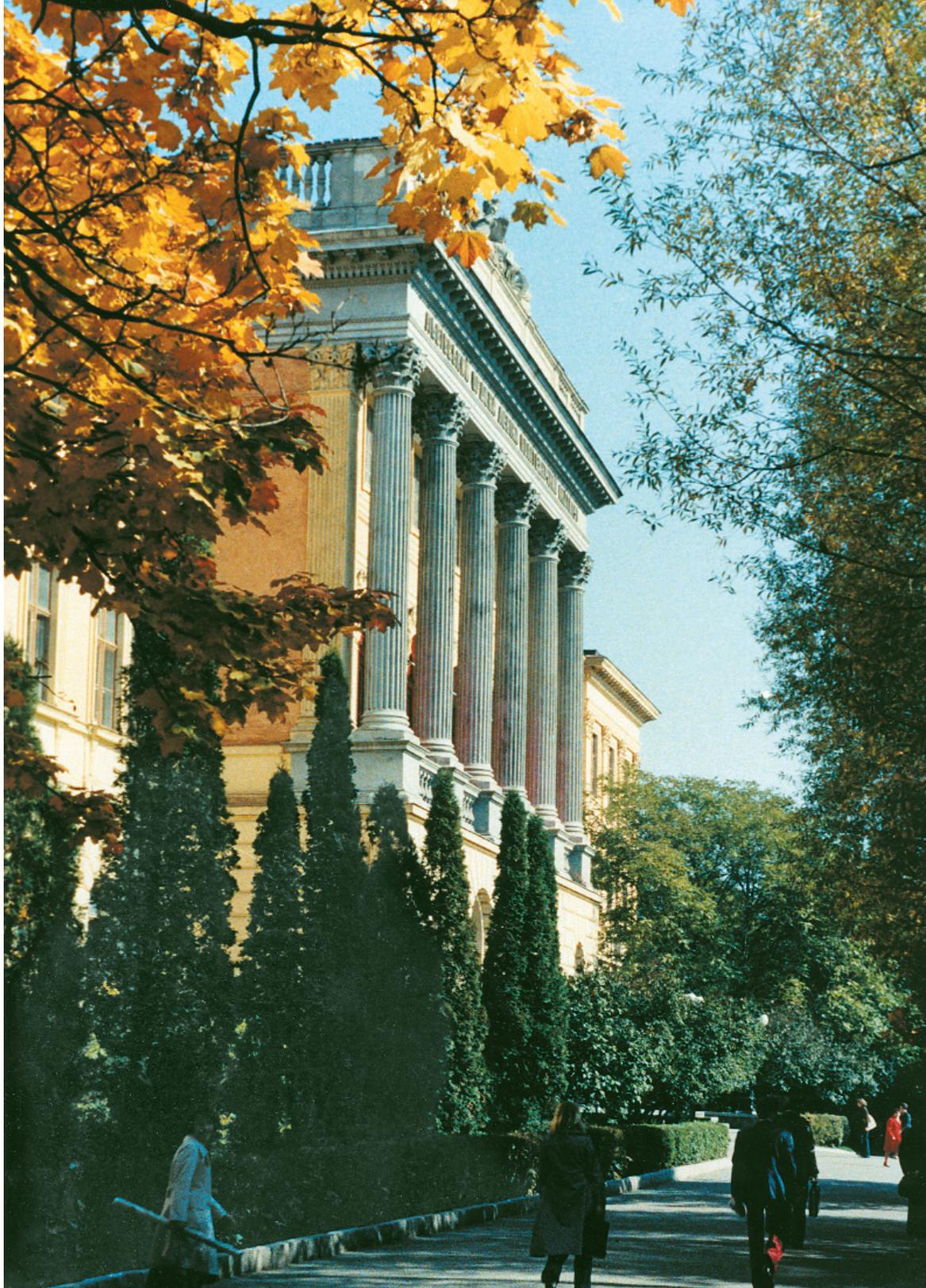
Технічний поступ, здобуття наукових знань, нові матеріали безперечно мають спільне з творчим духом та відчуттям прекрасного.

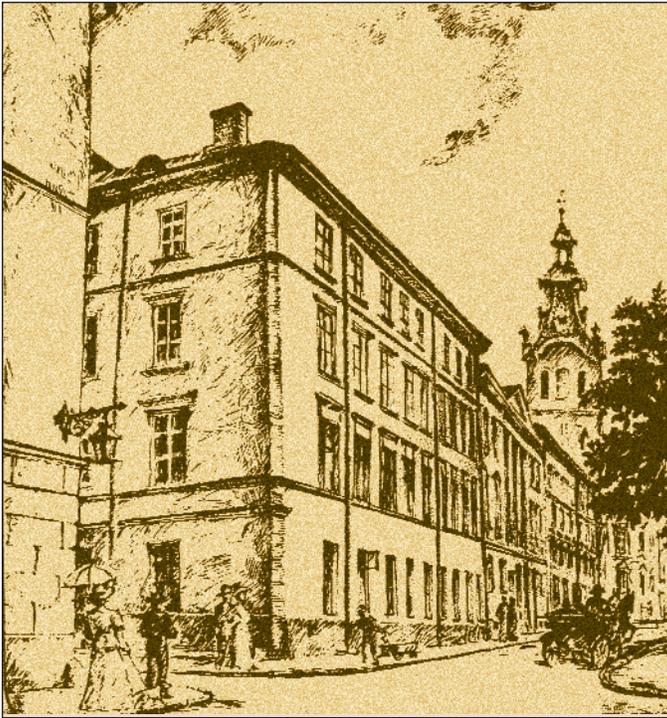
Ю. Захарієвич

Національний університет «Львівська політехніка» має давню і славу більш ніж двохсотлітню історію, яка розпочала свій відлік у час перебування Галичини у складі Австрійської імперії. Цісар Франц I своїм підписом 7 березня 1816 року схвалив подання на створення **Цісарсько-королівської реальної школи у Львові**. Керуючись сучасним європейським принципом історизму та системою літочислення вищих навчальних закладів, цей день вважають датою заснування нашого університету.

Львівська політехніка зарекомендувала себе як потужний осередок науки й освіти у Європі, генератор технічних ідей та винаходів. У всі часи з її стін виходили висококваліфіковані інженери. Цей престиж здобувався працею багатьох поколінь викладачів, професорів, науковців.

Заслуговує на увагу архітектурний ансамбль Львівської політехніки, основою і окрасою якого є будівля головного корпусу — архітектурна пам'ятка національного значення. Її архітектура, історія зведення викликає зацікавлення та дослідницький інтерес істориків, архітекторів, мистецтвознавців, як політехніків, так і гостей університету і міста. Будівлю Політехніки задумав і спроектував саме для навчальних потреб як новітній храм науки й освіти випускник Технічної академії у Львові та Політехнічного інституту у Відні професор архітектури Політехніки Юліан Октавіан Захарієвич.

Будинок Даровських, в якому містилася Технічна академія, на розі вулиць Університетської і Довгої (сучасні назви відповідно Вірменська і Театральна). Малюнок Василя Кузьмича з музею Політехніки

*Площа Ринок у Львові.
К. Ауер. Літографія.
Міська ратуша, у якій
впродовж 1849—50 років
відбувалися заняття
Технічної академії*